

Thujopsis Sieb. et Zucc.**Tujovka***Thujopsis dolabrata* (L.) Sieb. et Zucc.

Tujovka japonská

Ic.: Tab. 21, fig. 4a—c, p. 295

Thujopsis dolabrata (L.) Sieb. et Zucc. Fl. Jap. 2: 32, 1842Basionym: *Thuja dolabrata* L. Suppl., p. 420, 1789.

Menší, široko kužeľovitý strom alebo ker, ktorý pripomína širokú tuju s hrubými, šupinovitými ihlicami. Konáre vidlicovito delené, v praslenoch, ploché, mierne previsnuté. Listy v striedavých pároch, šupinovité, na rozdiel od druhov rodu *Thuja* nápadne široké, škrídlicovito sa kryjúce. Ihlice na spodnej strane konárikov s bielymi prúžkami. Kvety jednodomé. Šišky guľaté, asi 15 mm veľké, s drevnatými semennými šupinami, z ktorých stredné 2—3 páry sú plodné. Semená, ktorých sa vyvinie obyčajne 4—5, sú dvojkrídle.

Pôvod, ekológia. Pochádza z Japonska. Roku 1853 zavedená do kultúry v Anglicku. V strednej Európe sa dá pestovať na polotienistých, rovnomerne vlhkých stanovištiach.

Thuja L.**Tuja**

Stromy alebo kry s hustou, kužeľovitou korunou. Konáriky zo strán stlačené, vidlicovito rozkonárené, so šupinovitými listami pritisnutými ku konáriku v striedavých pároch. Kvety jednodomé. Samčie kvety guľaté, na konci konárikov, zložené z protistojných prašníkových šupiniek s 3—4 peľovými váčkami. Samičie šištičky tiež koncové, vajcovité, s 3—5 pármami semenných šupín, z ktorých iba stredné sú plodné. Zrelé šupiny kožovité alebo slabo drevnaté, na chrbtovej strane s malým ostňom, pootvorené. Semená krídlaté.

U nás sa najčastejšie pestujú ďalej uvedené dva druhy.

Kľúč na určenie druhov

- 1a Konáre sploštené, konáriky na spodnej strane bez bieleho prúžka, šupinovité listy so zreteľnou žliazkou na chrbte . . . *T. occidentalis*